

List pasterski Biskupa Opolskiego na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w roku 2012

Drodzy Siostry i Bracia w Chrystusie Panu! Drodzy Diecezjanie!

Pragnę się do Was zwrócić ze słowami zachęty do modlitwy o świętą sprawę jedności. Okazja w tym roku ku temu szczególna. W wieloletniej tradycji styczniowych Modlitw Ekumenicznych po raz pierwszy Kościołom w Polsce powierzono zadanie przygotowania tekstów liturgicznych i medytacyjnych. Przygotowane w Polsce teksty zostały przetłumaczone na wiele języków i w tegorocznym Tygodniu Modlitw są wykorzystywane na całym świecie.

Przemienieni przez zwycięstwo Jezusa Chrystusa

Hasło tegorocznego Tygodnia Modlitw brzmi: „Wszyscy będziemy przemienieni przez zwycięstwo naszego Pana Jezusa Chrystusa”. W swej treści nawiązuje ono do tekstu z 1 Listu św. Pawła do Koryntian (15,51-58), gdzie prawda o istocie chrześcijańskiej wiary ukazana jest jako tajemnica wielkiej przemiany.

Wiara w Chrystusa ma moc przemieniającą. W przemijalności naszego obecnego życia – ze wszystkim, co traktujemy jako nasze zwycięstwo, sukces, porażkę czy grzech – to zwycięstwo Chrystusa, który pokonuje śmierć przez powstanie z martwych, przemienia wszystko, przemienia wiecznie, wszystko czyni nowe (por. Ap 21,5n).

Zwycięstwo Chrystusa jest zupełnie innego rodzaju niż ziemski sukces. On nie uległ pokusie triumfalizmu. Chrystus zatryumfował nad grzechem i śmiercią, oddając życie w ofierze krzyża i ujawniając Boską moc w tajemnicy zmartwychwstania. Na płaszczyźnie doczesnej śmierć na krzyżu musiała być odbierana jako klęska. Ona jednak prowadziła do przemiany w zmartwychwstaniu.

Nasza wiara w Pana Jezusa (Rz 5,5) wzywa do ciągłego nawracania się, przemiany, prowadzenia walki duchowej, zwyciężania zła dobrem (Rz 12,21). Kiedy żyjemy wiarą, nic nie jest w stanie odłączyć nas od miłości Chrystusa (Rz 8,35). Wiara i miłość dają nadzieję na przemianę, na zwycięstwo Chrystusa w naszym życiu. Temu zwycięstwu z pewnością nie służy to, co dzieli Kościół od wewnątrz. Zwycięstwu Chry-

stusa, Jego panowaniu w naszym życiu sprzyjają zgoda i dzieła ofiarnej miłości. Służąc Bogu i bliźnim, budujemy królestwo Boże. Szczerze też wtedy prosimy: „przyjdź królestwo Twoje”.

Wezwanie do przemiany – Asyż 2011

Wezwaniem do wewnętrznej przemiany człowieka, przemiany relacji między ludźmi, między religiami i wyznaniem z pewnością było ubiegłoroczne spotkanie, na które Ojciec Święty Benedykt XVI zaprosił przedstawicieli światowych religii i Kościołów do Asyżu. Miało ono miejsce w 25. rocznicę pierwszego takiego spotkania, które zainicjował błogosławiony Jan Paweł II. W Tygodniu Modlitw o Jedność warto o nim wspomnieć, gdyż ono nam przypomina, że jedność Chrystusowego Kościoła ma być znakiem jedności całego rodzaju ludzkiego, pojednania wszystkich ludzi z Bogiem. Benedykt XVI w Asyżu podkreślał: „Bóg, w którego my chrześcijanie wierzymy, jest Stwórcą i Ojcem wszystkich ludzi, z czego wynika, że wszystkie osoby są dla siebie braćmi i siostrami, stanowią jedną rodzinę”. Zakończył zaś słowami: „W imię Boga każda religia niech przynosi na ziemię sprawiedliwość i pokój, przebaczenie i życie, miłość!”.

Modlitwa w tej intencji jest szczególnie potrzebna, gdyż chrześcijanie w wielu krajach, gdzie bezkarnie działają fanatycy muzułmańscy czy hinduistyczni, są prześladowani, wypędzani ze swoich domów i rodzinnych stron, pozbawiani życia w zamachach terrorystycznych. Chrześcijanie są też prześladowani w krajach rządzonych ideologią marksistowsko-ateistyczną, jak i wszędzie tam, gdzie liberalne media za parawanem hasel wolności czy tolerancji ukrywają nietolerancję i brak szacunku, a często wprost nienawiść dla wartości religijnych.

Małżeństwa konfesyjnie zróżnicowane – nowe uzgodnienie

W tegorocznym Tygodniu Ekumenicznym są też powody do modlitwy dziękczynnej. Komisja ds. Dialogu Konferencji Episkopatu Polski i Polskiej Rady Ekumenicznej uzgodniła dokument na temat małżeństw osób o różnej przynależności wyznaniowej. Do ważnej deklaracji z roku 2000 na temat wzajemnego uznania ważności chrztu doszedł teraz dokument o małżeństwie. Uzgodniono, w czym się zgadzamy i w czym się różnimy w nauczaniu o małżeństwie, podano też praktyczne wskazania przy zawieraniu tzw. małżeństw mieszanych. Kościoły wspólnie nauczają m.in., że małżeństwo nie jest

tylko instytucją ludzką, ale jest obrazem przymierza Boga z Jego ludem oraz związku istniejącego między Chrystusem i Kościołem. Kościoły wspólnie nauczają, że małżeństwo z ustanowienia Bożego jest związkiem między mężczyzną i kobietą, zaś żadne inne związki między ludźmi nie mogą być uznawane za małżeństwo.

W uzgodnionym dokumencie jasno ustalono zasady, którymi winni się kierować zawierający małżeństwo mieszane. Przyjęto m.in. zasadę równej godności sumień – żadna ze stron nie powinna ograniczać sumienia współmałżonka; oboje rodzice odpowiedzialni są za chrześcijańskie wychowanie dzieci – przy czym Kościoły nie widzą możliwości ponadkonfesyjnego wychowania dzieci, co oznacza, że ochrzcić i religijnie wychować dziecko można tylko albo w wyznaniu ojca, albo w wyznaniu matki, nie istnieje „wyznanie pośrednie”.

Przestrzega się zawierających małżeństwa zróżnicowane wyznaniowo przed trudnościami. Wprawdzie te małżeństwa mogą małżonków wzajemnie duchowo ubogacać, jednak dane statystyczne odnoszące się do religijnego wychowania ich dzieci napawają troską. W państwach zachodnich, gdzie małżeństwa mieszane częściej mają miejsce niż w Polsce, dzieci wychowywane w tychże małżeństwach w ponad 80% pozostają religijnie obojętne – nie praktykują ani w wyznaniu ojca, ani matki. Młodych ludzi z różnych Kościołów, którzy pociągnięci uczuciem wielkiej miłości stoją przed decyzją zawarcia kościelnego związku małżeńskiego, należy objąć serdeczną modlitwą zwłaszcza w gronie rodziny.

Polska ekumenia

W zleceniu chrześcijanom w Polsce opracowania tekstów na Tydzień Modlitw o Jedność można widzieć wyraz docenienia rozwoju ekumenizmu w naszym kraju. Tradycje tolerancji, religijnego i wyznaniowego otwarcia mają u nas długą historię. Na ziemiach polskich od początku znajdowali swoje miejsce i dogodne warunki życia obcy przybysze, przede wszystkim Żydzi (od XII w.), a także Karaimi (od XII w.) i muzułmanie (Tatarzy Polscy od XIV w.). W czasie wojen religijnych, wyniszczających u progu czasów nowożytnych kraje Europy Zachodniej, Polska była schronieniem dla dysydentów protestanckich. Kiedy na Zachodzie poddani musieli przyjmować religię swego pana, zgodnie z zasadą: „czyja władza, tego religia” (*cuius regio, eius religio*), to polski król Zygmunt II August mówił swoim poddanym: „nie jestem królem sumień waszych”.

Również w czasach współczesnych nie doświadczamy u nas poważniejszych trudności w stosunkach między Kościołami chrześcijańskimi. Jeśli występują problemy dotyczące jedności, a występują, to dotyczą one więcej wewnętrznych relacji w Kościele – często także podziałów i niezgody na poziomie naszych parafii i rodzin. Tu też potrzeba modlitwy. Wszelkie podziały w Kościele powszechnym, lokalnym i domowym są, według Biblii, równoznaczne z grzechem. Prośmy więc w modlitwach o dar nieustannej przemiany, by nasze życie pojednane z Bogiem i bliźnimi, było wyrazem zwycięstwa Chrystusa.

Drodzy Diecezjanie, niech święta sprawa jedności będzie Wam w tych dniach szczególnie bliska, a na trud modlitwy z serca Wam błogosławię

+ *Andrzej Czaja*
Andrzej Czaja
biskup opolski

Opole, dnia 6 stycznia 2012 r.

Ps. Was, Drodzy Współbracia Kapłani, proszę o odczytanie niniejszego listu w niedzielę 15 stycznia lub 22 stycznia br., albo o udostępnienie go wiernym w wersji drukowanej. Proszę też od 18 do 25 stycznia 2012 r. pamiętać o wspomnieniu świętej sprawy jedności chrześcijan w „Modlitwie wiernych”.